

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il ומוזידים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: ביננטל	שם פרטי: נתן
------------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: ביננטל	בלועזית Binental	שם נעורים: אברהם נוסן
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: נוסן	בלועזית Nosen	מין: זכר תאריך לידה: 22/08/1923
מקום לידה (ישוב, מחוז): לוד'ז	בלועזית Lodge	ארץ לידה: פולין
שם פרטי של האב: ישעיהו	שם פרטי ושם נעורים של האם: שרה רוטברג	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: לוד'ז	בלועזית Lodge	ארץ המגורים: פולין
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה: חייט	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): פולין		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? גטו בייאלובשק		
האם היית במחנות? אילו ומתי? מחנות - האסג, בוחנוולט, שלייבן וטרזינשטט.		
מקום השחרור: טרזינשטט	תאריך השחרור: 09/04/45	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? לוד'ז	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה:	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): אוניית 'חיים ארלזורוב'

נא ספרי/ על קורותיך לפני ובזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

נולדתי בשנת 1923 בלודז' שבפולין. היינו משפחה עם 6 ילדים, 3 בנים ו-3 בנות. אבי היה סוחר ואמי הייתה חייטת, בנוסף היה בבעלותנו מפעל לריבות.

בשנת 1939 ברחתי יחד עם אחי לרוסיה, אחרי חודשיים התגעגתי למשפחתי והחלטתי לחזור לבית הורי בלודז', אחי נשאר ברוסיה. באותם ימים הורי תכננו לברוח לבייאלובצק והיה עוצר ברחובות. באחד מהימים נתפסתי ע"י הגרמנים ונשלחתי לקרקוב. כעבור כמעט חודשיים במחנה, הצלחתי לברוח ויצאתי לחפש את הורי בביאלובצק. כשמצאתי אותם דרשו מאבי לבצע עבודות כפייה ואני החלטתי שאלך במקומו (בדיעבד זה כנראה היה הצעד שהציל אותי ממוות). מאז לא ראיתי את הורי או משפחתי שחוסלה כולה מלבד אחי שברח.

לאחר חודשיים נשלחנו כל הצעירים לעבודות פרך במפעל לחומרי נפץ בהאסג שם שהיתי כשנה וחצי בשנים 1942, 1943. באחד מהימים ניסיתי לברוח מהמחנה, אך גרמני שישב במגדל התצפית ראה אותי, ירה בי פצע אותי ברגלי ואני רצתי להסתתר באיזה צריף. באותם ימים לא חשבנו כבר על כולם, פשוט עבדנו בלי הפסקה. התנאים היו מזוועים, היה מעט מאוד אוכל, מרק דלוח ופת לחם. שמענו שמסביבנו כבר אף אחד לא נשאר חי. כבר לא היה מה לעשות איתנו, אז פשוט היינו מסתובבים במעגל במחנה, והגרמנים היו שומרים שלא נברח.

לקראת סוף '43 ריכזו אותנו והעבירו אותנו למחנה עבודה בבוכנוואלד, גרמניה. עבדנו שם במחצבה והיינו סוחבים סלעים הלוך וחזור. כעבור חודשיים עברנו לשלייבן ועבדנו שם במפעל תחמושת של כדורים, פגזים, רקטות וחומרי נפץ. הוחזקנו שם כמעט שנה עד שנת '45. כאשר הגרמנים הרגישו את לחץ האמריקאים והרוסים שהתקרבו הם החליטו לשלוח אותנו למחנה ההשמדה בטרזינשטט. לפני שהגענו שרפו שם 75,000 יהודים. הסתובבנו שם כמו אסירים, אך לא עבדנו עד השחרור.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

ב-9/4/1945 שוחררנו ע"י הצבא האדום, החלטתי לחזור ללודז' ולארץ הולדתי, ולחפש שם את קרובי, מצאתי שם את אחי הקטן והחלטנו יחד להגיש בקשה לעלות לארץ. לאחר זמן מה עברנו דרך איטליה וקפריסין ומשם עלינו על אוניית 'חיים ארלזורוב'. ב-1948 הגענו לחיפה ועגנו בבת גלים.

נא ספרי/ על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשהגענו לארץ, עבדתי כחודש, התנדבתי כחודשיים באצ"ל, ומיד לאחר מכן התגייסתי לצבא. באותה תקופה דיברנו יידיש. שירתתי שנתיים בחיל התותחנים ובשנת 1950 השתחררתי מהצבא. מצאתי עבודה מזדמנת בעבודות בניין ולאחר מכן התחלתי לעבוד במשמר הנמל בחיפה, שם עבדתי כ-29 שנים. את אשתי הכרתי דרך שידוך. התחתנו, ילדנו בן יחיד אשר עובד כיום בנמל שבו עבדתי. וכיום הוא חי באושר עם משפחתו ו-2 נכדי.

ראיון: רחל מורסיאנו

חיפה, מאי 2010